

[Kurt Hansen]

at man havde mulighed for at få udbetalt disse henholdsvis enkepensioner og enke-mandspensioner fra det samme år. Argumentationen for regeringens forslag går ud på, at da mænd i alderen 62 til 67 år endnu typisk er i arbejde, må aldersgrænsen for retten til enkemandspension naturligt fastsættes til 67 år. Jeg vil godt bede om arbejdsministerens begrundelse for denne udtalelse i bemærkningerne. Jeg mener, det er en meget flot bemærkning at komme med, i særdeleshed når vi oplever, at de ældre stort set bliver pumpet ud fra arbejdsmarkedet, de bliver fyret fra arbejdspladserne osv., fordi de ikke er så produktive og så effektive, som det kræves fra arbejdsgivernes side. Jeg vil altså godt bede om en kommentar til denne udtalelse i bemærkningerne.

Fremskridtspartiet har helt klart med sit forslag og ikke mindst med de udtalelser, der kom fra ordføreren, hr. Lawaetz, givet udtryk for, at det var helt fint med de dyrtidsportioner, der blev nappet fra lønarbejderne. Der er ikke en stavelse i forslaget om, at de skal tilbagebetales. Tværtimod udtrykte hr. Lawaetz, at hvis dyrtidsportionerne kom til udbetaling i forbindelse med overenskomstfornyelsen i marts 1979, så ville der ske en lønudvikling, sådan lige med ét, på omkring 10 pct., og så ville den indkomstpolitik, man havde arbejdet med, været slået i stykker. Det mener jeg er helt nye toner fra fremskridtspartiet, at man decideret argumenterer omkring den indkomstpolitik, som socialdemokratiet har gennemført sammen med en række borgerlige partier – minus fremskridtspartiet – i de forgangne år. Det er helt nye toner. Vi kan naturligvis ikke være med til at støtte et forslag, der blankt accepterer dette dyrtidsrøveri.

Jeg vil sige om det mere tekniske § 1, punkt 1, i regeringens forslag, at vi kan støtte den forholdsvis lille ændring, der er tale om.

Som nævnt kan vi støtte ligestillingsbe-stræbelserne, selv om vi nu ikke synes, at forslaget er helt acceptabelt. Jeg nævnte problemstillingen med alderen, og jeg mener også, der er en anden problemstilling, nemlig med hensyn til dem, der lever papirløst sammen. Når der skal tildeles børnetillæg og boligtilskud af den ene og den anden slags, så ser man på den samlede husstandsindkomst uden smålig skelen til, om der er tale om ægteskab eller ej, og det mener jeg naturlig-

vis også man burde gøre her, hvis der skal være tale om reel ligestilling på dette område.

Efter regeringens forslag vil man forsøge på at få anbragt flere af de lønarbejderbetalte midler, som er i ATP-fonden, i de større virksomheder, ude i aktieselskaberne m.v. VS kan ikke gå ind for den udvidelse, som ligger i regeringens forslag. Vi har klart sagt, at vi mener ikke, at disse penge, som lønarbejderne har betalt ind, skal bruges til at finansiere erhvervslivet; det er lønarbejdernes ejendom – hverken mere eller mindre.

Der var én ting af det, arbejdsministeren var inde på, jeg godt lige ville tage fat i, nemlig at det ville få katastrofale følger for betalingsbalancen, hvis fremskridtspartiets forslag blev gennemført. Jeg synes, det er meget karakteristisk, at arbejdsministerens problemer i forbindelse med gennemførelse af dele af fremskridtspartiets forslag lige netop ligger på betalingsbalanceområdet. Der er ikke noget med, at det bekymrer ministeren, hvis byggerenten skulle stige en 4-5 pct. Nej, ministeren har jo sammen med socialdemokratiet og en række andre borgerlige partier været med til at fordyre boligforholdene, ikke mindst for den, der lægger ryg til ATP-ordningen, så det er vel ikke dér, ministeren bekymrer sig.

Men ministeren har heller ikke gjort sig nogen større overvejelser om, hvad det egentlig kostede af arbejdspladser, da man lavede den pengeopsugning – eller købekraftbe-grænsning, kan vi kalde det for – som skete i forbindelse med dyrtidsrøveriet. Det må jo have en modsat virkende effekt i forhold til det, arbejdsministeren argumenterede med, nemlig arbejdsløshed, hvis det andet skulle være styrkende for betalingsbalancen og dermed være med til at sætte lidt flere folk i arbejde.

Må jeg kort summere op og sige, at der er enkelte dele i de to forslag, som vi kan støtte, men jeg skal gøre det ganske klart, at vi ikke kan stemme for den udvidelse, der ligger i forbindelse med aktieplacering, altså forhøjelsen fra de 15 pct. til de 20 pct.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Ja, efter den sidste bemærkning kan vi sige til den radikale ordfører, at så faldt flertallet altså én gang til.